

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-554/14

**Trestné konanie
proti
Atanasovi Ogňanovovi**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski gradski sąd)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach –
Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV – Článok 17 – Právo, ktorým sa riadi výkon trestu –
Výklad vnútroštátneho ustanovenia vykonávajúceho štátu, ktoré stanovuje skrátenie trestu odňatia
slobody z dôvodu práce vykonanej odsúdenou osobou počas obdobia odňatia slobody v štáte pôvodu –
Právne účinky rámcových rozhodnutí – Povinnosť konformného výkladu“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. novembra 2016

1. *Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2008/909 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach – Článok 17 – Právo, ktorým sa riadi výkon trestu – Výklad vnútroštátneho pravidla vykonávajúcim štátom v tom zmysle, že umožňuje priznať skrátenie dĺžky trestu odňatia slobody z dôvodu práce vykonanej odsúdenou osobou počas odňatia slobody v štáte pôvodu – Neprípustnosť*

(Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909, článok 17 ods. 1 a 2)

2. *Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2008/909 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach – Vykonanie členskými štátmi – Právne účinky rámcových rozhodnutí – Povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva*

(Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909)

1. Článok 17 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia 2008/909 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátne pravidlo, ktoré je vykladané takým spôsobom, že umožňuje vykonávajúcemu štátu priznať odsúdenej osobe skrátenie dĺžky trestu z dôvodu práce, ktorú vykonala počas odňatia slobody v štáte pôvodu, aj keď príslušné orgány štátu pôvodu v súlade so svojím právnym poriadkom takéto skrátenie trestu nepriznali.

Pred uznaním odsudzujúceho rozsudku vykonávajúcim štátom a pred odovzdaním odsúdenej osoby tomuto štátu totiž prislúcha štátu pôvodu, aby stanovil skrátenie trestu týkajúce sa obdobia odňatia osobnej slobody vykonaného na jeho území. Len posledný uvedený štát má právomoc udeliť skrátenie trestu z dôvodu práce odpracovanej pred odovzdaním a uviesť v takom prípade vykonávajúcemu štátu toto skrátenie v osvedčení podľa článku 4 rámcového rozhodnutia 2008/909. Preto vykonávajúcí štát nemôže retroaktívnym spôsobom nahradiť svojimi právnymi pravidlami výkonu trestov, a osobitne

svojou úpravou týkajúcou sa skrátenia trestu, právne pravidlá štátu pôvodu, pokiaľ ide o časť trestu, ktorú už dotknutá osoba vykonala na území posledného uvedeného štátu. V prípade opačného výkladu by hrozilo narušenie cieľov sledovaných nariadením 2008/909, medzi ktorými sa nachádza najmä dodržiavanie zásady vzájomného uznávania, ktorá v súlade s odôvodnením 1 tohto rámcového rozhodnutia vo svetle článku 82 ods. 1 ZFEÚ predstavuje „základný kameň“ súdnej spolupráce v trestných veciach v rámci Európskej únie.

(pozri body 44, 46, 51, bod 1 výroku)

2. Rámcové rozhodnutie 2008/909 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, zmenené a doplnené rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299, ktoré sa má použiť v prejednávanej veci, bolo prijaté na základe bývalého tretieho piliera Únie, konkrétne na základe uplatnenia článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ. Podľa tohto ustanovenia v spojení s protokolom (č. 36) o prechodných ustanoveniach, ktorý je pripojený k Zmluvám a ktorý bol prijatý v súvislosti s nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok tak dlho, kým sa uplatňovaním tejto Zmluvy nezrušia, nevyhlásia za neplatné alebo nezmenia a nedoplnia. Rámcové rozhodnutie 2008/909 nebolo predmetom takéhoto zrušenia, vyhlásenia za neplatné, ani zmeny a doplnenia. Preto nemá priamy účinok.

Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd je povinný zohľadniť všetky pravidlá vnútroštátneho práva a vykladať ich v čo najväčšej možnej miere v súlade s rámcovým rozhodnutím 2008/909, tak, aby dosiahol ním sledovaný výsledok, pričom v prípade potreby z vlastnej iniciatívy neuplatní výklad podaný vnútroštátnym súdom rozhodujúcim v poslednom stupni, ktorý nie je zlučiteľný s právom Únie.

(pozri body 56, 57, 71, bod 2 výroku)